

LA TRIBUNA

L'ONU: necessitat de canvis en el model de comunicació, gestió i sistema de votació

NAJIM
AOURAGHE

Després de la Segona Guerra Mundial, l'Organització de les Nacions Unides (ONU), amb l'objectiu de mantenir la pau i la seguretat internacionals, promoure els drets humans i fomentar el desenvolupament sostenible, ha esdevingut un fòrum clau per a la cooperació entre estats. És un pilar central de l'ordre mundial.

L'ONU ha contribuït significativament a evitar grans conflictes globals i ha estat clau en missions de pau a països amb enfrontaments. També ha liderat iniciatives globals com l'Agenda 2030 per al Desenvolupament Sostenible i l'Acord de París sobre el canvi climàtic. A través d'agències especialitzades com l'UNICEF, la UNESCO i l'OMS, ha impactat positivament en àrees com l'edu-

cació, la salut i la protecció infantil.

Tanmateix, el món ha canviat radicalment des de 1945. L'auge de nous poders econòmics, l'amenaça creixent del canvi climàtic, els conflictes híbrids i la desinformació digital plantegen desafiaments que l'ONU sovint no pot arribar a afrontar amb eficàcia.

En una era dominada per la immediatesa de les xarxes socials, l'ONU sovint es percep com una institució allunyada de la ciutadania global. Les seves declaracions i informes poden semblar massa tècnics o desconectats de les necessitats reals de les persones, cosa que limita la seva capacitat d'arribar a la ciutadania i mobilitzar el suport necessari per a les seves iniciatives.

Per abordar aquesta situació, l'ONU hauria de prioritzar un enfocament més directe i accessible en la seva comunicació. Uti-

litzar llenguatges clars, emprar plataformes digitals de manera més innovadora i adaptar-se a les dinàmiques locals són passos necessaris.

L'altre gran repte de l'ONU és el seu sistema de governança. El Consell de Seguretat, un dels seus òrgans més influents, reflecteix una distribució de poder desfasada i desequilibrada. Els cinc membres permanents amb dret a veto (Estats Units, Rússia, Xina, França i Regne Unit), herència de la postguerra, ja no representa adequadament la diversitat i complexitat del segle XXI. Aquest sistema sovint paralitza la presa de decisions, com ho estem patint darrerament.

Com a propostes de reforma s'inclourien ampliar el nombre de membres permanents, incorporar països en desenvolupament i limitar/abolir l'ús del dret a veto. També, caldria revisar els mecanismes de finança-

FREEPIK

ment i garantir que els recursos de l'ONU es gestionin amb eficàcia i transparència, assegurant que arribin a aquells que més ho necessiten.

L'ONU continua sent una institució essencial per a la cooperació internacional, i encara més actualment. Però el món actual exigeix un canvi profund en la seva estructura i enfocament. S'ha de millorar el seu model de comunicació, abordar periòdicament i constantment els riscos que ens planteja el nou ordre

mundial, i augmentar l'ús de nous canals de comunicació a través de les xarxes socials per tal de connectar-se més directament amb el sector més jove de la societat.

S'ha de modernitzar el sistema de votació, perquè els vots de tots els països tinguin el mateix pes, amb un model de coeficients en funció de la seva població, fins a arribar al cent per cent dels membres que representen aquest organisme. Així, el resultat de les votacions seria més just i generaria una confiança total en el resultat.

En aquest procés, no només caldrà el compromís dels estats membres per complir i fer complir les resolucions preses, sinó també el suport actiu de la societat civil, que ha d'exigir als seus governs una ONU més eficient, més representativa i més transparent. ●

Membre de la CPN de Progressistes-SDP